

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (viides jaosto)
7 päivänä maaliskuuta 1996

Asia T-146/94

Calvin Williams
vastaan
Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin

Henkilöstö – Velvoitteet – Viran arvokkuutta loukkaavat toimet –
Lojaalisuusvelvollisuus – Kurinpitomenettely – Viraltapano

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 329

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan tilintarkastustuomioistuimen
24.6.1993 tekemä päätös, jolla kantaja pantiin viralta ilman, että
hänen oikeuttaan vanhuuseläkkeeseen olisi heikennetty tai että se
olisi poistettu.

Lopputulokset: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Ollessaan ehdokkaana tilintarkastustuomioistuimen henkilöstökomiteaan kantaja levitti tilintarkastustuomioistuimen toimitiloissa kahta kunnianloukkauksena pidettävää kirjoitusta, minkä vuoksi hänet pidätettiin virantoimituksesta ja häntä kohtaan aloitettiin Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä IX tarkoitettu kurinpitomenettely. Kurinpitolautakunta antoi asiaa käsiteltyään henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun seuraamuksen soveltamista koskevan lausunnon. Nimittävä viranomainen määräsi 24.6.1993 kurinpitomenettelyssä annetulla päätöksellä, että kantaja oli, ottaen huomioon hänen syykseen luettavien laiminlyöntien vakavuus sekä ilmi tulleet raskauttavat ja lieventävät seikat, pantava viralta ilman, että hänen oikeuttaan vanhuuseläkkeeseen olisi heikennetty tai että se olisi poistettu. Tässä päätöksessä nimittävä viranomainen totesi, että kantaja oli laatinut kaksi sellaista asiakirjaa, joihin sisältyi herjauksia ja kunnianloukkauksia ja jotka vahingoittivat niin tiettyjen tilintarkastustuomioistuimen virkamiesten ja työntekijöiden kuin muidenkin toimielinten virkamiesten mainetta, ja että nämä asiakirjat oli julkistettu, koska niitä oli lähetetty sellaisille henkilöille, jotka eivät olleet tilintarkastustuomioistuimen palveluksessa ja koska niitä oli levitetty kahvilassa ja ravintolassa, missä toimielimen ulkopuoliset henkilöt olivat voineet tutustua niihin. Lisäksi nimittävä viranomainen katsoi, että kantaja rikkoi levittämillään kirjoituksilla sekä henkilöstösääntöjen 12 artiklan ensimmäistä kohtaa, koska niillä loukattiin kantajan hoitaman johtavan hallintovirkamiehen viran arvokkuutta, että henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäistä kohtaa, koska esitetyt seikat olivat luonteeltaan sellaisia, että ne loukkasivat lojaalisuusvelvollisuutta, joka jokaisella virkamiehellä on omaa toimielintään ja esimiehiään kohtaan.

Sen jälkeen kun tämä päätös oli 23.9.1993 annettu kantajalle tiedoksi, hän jätti tilintarkastustuomioistuimen yleiskansliaan asiakirjan, joka oli otsikoitu ”Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukainen valitus” ja jossa mainittiin liiteasiakirja, joka sisälsi samat perusteet, väitteet ja perustelut, jotka kantaja esitti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireille panemansa kanteen yhteydessä. Samana päivänä kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, joka kirjattiin numerolle T-522/93 ja josta ilmoitettiin tilintarkastustuomioistuimelle 27.9.1993. Yleiskanslia ilmoitti 24.9.1993

vastaanottaneensa tilintarkastustuomioistuimelle 23.9.1993 jätetyn valituksen ja täsmensi, että siihen ei sisältynyt mainittua liitettä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti 16.12.1993 antamallaan määräyksellä asiassa T-522/93 nostetun kanteen tutkimatta katsoen sen olevan enneaikainen. Tilintarkastustuomioistuin jätti 24.1.1994 antamallaan päätöksellä kantajan 23.9.1993 tekemän valituksen tutkimatta ja katsoi sen olevan joka tapauksessa perusteeton.

Kantaja nosti nyt esillä olevan kanteen ja esitti samalla väli-toimia koskevan hakemuksen, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi 29.6.1994 antamallaan määräyksellä (asia T-146/94 R, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, Kok. H. 1994, s. II-571).

Tutkittavaksi ottaminen

Oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on se, että se riita, josta valituksessa on kysymys, ratkaistaisiin sovinnollisesti, ja tämän vuoksi nimittävän viranomaisen on tunnettava riittävän tarkasti ne perustelut, joita virkamies esittää hallintopäätöstä vastaan. Tästä seuraa, että riidanalaista hallintopäätöstä vastaan esitettyjen perusteiden ja perustelujen on käytävä ilmi valituksesta (44 kohta).

Viittaukset: asia 133/88, Del Amo Martínez v. parlamentti, yhteisöjen tuomioistuin 14.3.1989 (Kok. 1989, s. 689, 9 kohta); yhdistetyt asiat T-32/89 ja T-39/89, Marcopoulos v. yhteisöjen tuomioistuin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 22.6.1990 (Kok. 1990, s. II-281, 28 kohta).

Valituksessa ei esitetty mitään perusteita eikä perusteluja. Se käsitti kaksi sivua, joista ensimmäiselle oli painettu kaksi vastaanottoleimaa; toisella sivulla kerrottiin liitteestä, joka sisältäisi kaikki ne perusteet, väitteet ja perustelut, joihin kantaja vetoaisi siinä kanteessa, jonka hän ilmoitti aikovansa panna vireille samana päivänä

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tästä seuraa, että perusteluja ei ollut esitetty valituksessa, vaan sellaisessa muussa asiakirjassa, joka kantajan mukaan oli liitetty tähän valitukseen, minkä vastaaja on kiistänyt (45 ja 46 kohta).

Sellaisen henkilön tehtävänä, jolle on toimielimen nimissä annettu tehtäväksi ottaa vastaan hallinnollisia asiakirjoja, ei ole tarkistaa kaikkien hänelle jätettyjen asiakirjojen osalta, onko jokaisessa hänelle jätetyssä asiakirjassa viitattu liitteeseen ja onko tämä liite tosiasiallisesti liitetty kyseiseen asiakirjaan. Vastaanottoleimat osoittavat vain, että asiakirja on jätetty ilmoitettuna päivänä, mutta niillä ei ole minkäänlaista todistusarvoa tämän asiakirjan sivujen lukumäärän osalta. Jos viranomaisen asiakirjaa vastaanottaessaan panee merkille, että tietty siinä mainittu asiakirja puuttuu, sen on huomautettava tästä asiakirjan allekirjoittajalle ja pyydyttävä tätä toimittamaan puuttuva asiakirja lyhyen määräajan kuluessa. Tällä vaatimuksella ei voida katsoa loukattavan sitä periaatetta, jonka mukaan määräajat ovat indispositiivisia (*ordre public*), eivätkä asianosaiset tai tuomioistuin voi niistä määrätä. Määräaikoja on noudatettava oikeusvarmuuteen liittyvien syiden vuoksi, eikä oikeusvarmuus vaarannu, jos valitus on jätetty asetetussa määräajassa (47 ja 48 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo ilmoitti vastaajalle kantajan jättämästä kannekirjelmästä, johon riidanalaista päätöstä koskevat perusteet ja perustelut sisältyivät kokonaisuudessaan. Vastaajalla oli näin kaksi päivää valituksen jättämiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen mahdollisuus saada tieto kantajan esittämistä perusteluista ja ottaa asiaan tältä osin kantaa (49 kohta).

Ottaen huomioon, että vastaajalla oli mahdollisuus saada täsmällisesti tietoonsa kantajan esittämät perustelut, että se tekemällään päätöksellä hylkäsi valituksen perusteettomana ja että vastaaja nämä perustelut tutkittuaan vastasi yksityiskohtaisesti niihin samoihin perusteisiin ja perusteluihin, jotka oli esitetty kanteessa, on

katsottava, että vastaajan esittämä oikeudenkäyntiväite on perusteeton ja että kanne on otettava tutkittavaksi (50–52 kohta).

Pääasia

Kumoamisvaatimus

Henkilöstösääntöjen 12 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomista koskeva väite

– Viran arvokkuuden loukkaaminen

Henkilöstösääntöjen 12 artiklan ensimmäisen kohdan tarkoituksena on taata se, että yhteisöjen virkamiehet käyttäytyvät erityisen hyvin ja arvokkaasti, ilmaisten täten sellaista arvokkuutta, jota on perusteltua odottaa kansainvälisen yhteisön henkilöstöön kuulavalta virkamieheltä. Tästä seuraa, että viran arvokkuuden loukkaamisen käsitettä on arvioitava tämän perusteen avulla, eikä arvio saa riippua siitä, millainen käsitys asianomaisella virkamiehellä itsellään on hänelle yhteisön toimielimessä uskottujen tehtävien hoitamisesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että herjauksilla loukataan viran arvokkuutta (64–66 kohta).

Viittaukset: asia T-146/89, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 26.11.1991 (Kok. 1991, s. II-1293, 76 ja 80 kohta).

Niissä kahdessa kysymyksessä olevassa asiakirjassa, joissa oli herjauksia ja jotka loukkasivat toimielimen jäsenten ja muiden toimielinten jäsenten sekä virkamiesten ja työntekijöiden kunniaa, on katsottava esitetyn sellaisia mielipiteitä, joilla loukataan viran arvokkuutta (67 kohta).

Se arvostus, jota virkamiehen on toimielimen henkilöstöön kuuluvana osoitettava virkaansa kohtaan, ei rajoitu vain siihen hetkeen, jolloin hän hoitaa jotakin tiettyä tehtävää, vaan hänen on käyttäydyttävä arvokkaasti kaikissa tilanteissa ja erityisesti henkilöstökomitean vaalien yhteydessä, koska ehdokkuuden edellytyksenä on juuri se, että ehdokas on virkamies (68 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että virkamies voi käyttää kaikkia avoinna olevia oikeussuojateitä tai ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jos hän katsoo, että tietyillä toimielimen tekemillä toimenpiteillä rikotaan perustamissopimusten määräyksiä, mutta näin menetellessään hänen on noudatettava henkilöstösääntöissä määrättyjä periaatteita eli hänen on kirjoituksissaan ja puheissaan otettava huomioon kaikilta virkamiehiltä vaadittava pidättyvyys ja maltillisuus (69 kohta).

Viittaukset: em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 80 kohta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä on perustellusti katsottu, että kyseisillä kirjoituksilla loukattiin viran arvokkuutta ja että tästä syystä tämä väite on hylättävä (70 ja 71 kohta).

– Mielipiteen ilmaisemisen julkisuus

Hallinnollisen menettelyn yhteydessä toimielimen sisällä tapahtuvalla sellaisten kirjoitusten levittämisellä, joissa loukataan viran arvokkuutta, täytetään henkilöstösääntöjen 12 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettu julkisuusedellytys ja rikotaan tätä artiklaa. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että yhteisön henkilöstön arvokkuuden saattaa kyseenalaiseksi sekä virkamiehen oman toimielimensä ulkopuolelle välittämä kielteinen kuva että hänen käyttäytymisensä tässä toimielimessä, missä virkamiehen on käyttäydyttävä erityisen

arvokkaasti ja kunnioittavasti niin tätä toimielintä kuin kaikkia siellä työskenteleviä henkilöitä kohtaan (79 ja 80 kohta).

Viittaukset: em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 76 kohta.

Kaksi nyt kysymyksessä olevaa kirjoitusta ovat tulleet julkisiksi sekä toimielimen sisällä että sen ulkopuolella. Toimielimen ulkopuolisen julkisuuden osalta kantaja on itsekin myöntänyt, että näiden kirjoitusten levittäminen toimielimen ravintolaan saattoi ne vieraiden henkilöiden saataville ja että hän oli lähettänyt niistä jäljennöksiä toimielimen ulkopuolisille henkilöille. Lisäksi on yleisesti tunnettua, että eri toimielinten virkamiehet ja heidän perheenjäsenensä vierailevat yhteisöjen toimielinten ravintoloissa (81 ja 82 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että vastaaja on perustellusti katsonut kyseisten kirjoitusten tulleen julkisiksi sekä toimielimen sisällä että sen ulkopuolella ja että kantajan esittämä väite on tästä syystä hylättävä. Vastaaja on myös perustellusti katsonut, että kirjoituksilla ja niiden levittämisellä rikottiin henkilöstösääntöjen 12 artiklan ensimmäistä kohtaa. Tämän vuoksi peruste on hylättävä (83–86 kohta).

Henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomista koskeva väite

Henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään siitä lojaalisuus- ja yhteistyövelvollisuudesta, joka jokaisella virkamiehellä on omaa toimielintään ja esimiehiään kohtaan. Tämä lojaalisuus- ja yhteistyövelvollisuus käsittää positiivisten velvollisuuksien lisäksi myös ennen kaikkea negatiivisen velvollisuuden yleisesti pidättäytyä toimimasta toimielimen ja sen virkamiesten arvokkuutta ja kunniaa loukkaavalla tavalla (96 ja 97 kohta).

Viittaukset: asia 3/66, Alfieri v. parlamentti, yhteisöjen tuomioistuin 14.12.1966 (Kok. 1966, ss. 633, 650 ja 651); em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 72 kohta.

Kantajan kahdessa kirjoituksessaan esittämät seikat, jotka on katsottu herjaaviksi ja kunniaa loukkaaviksi, ovat sellaisia, että ne loukkaavat vakavasti sitä lojaalisuus- ja yhteistyövelvollisuutta, joka jokaisella virkamiehellä on omaa toimielintään ja esimiehiään kohtaan. Kantajan näissä riidanalaisissa lehtisissä esittämät herjaavat ja kunniaa loukkaavat väitteet koskevat lähes yksinomaisesti sitä tapaa, jolla tilintarkastustuomioistuin täyttää yhteisön toimielinten tilien valvontaa koskevan tehtävänsä. Sen lojaalisuus- ja yhteistyövelvollisuuden ulottuvuutta, joka kantajalla on omaa toimielintään ja esimiehiään kohtaan, on arvioitava nimenomaan ottaen huomioon, että kantaja osallistuu virkamiehenä omalle toimielimelleen kuuluvan valvontatehtävän suorittamiseen. Se, että kysymyksessä olevat seikat on esitetty tilintarkastustuomioistuimen henkilöstökomitean vaalikampanjan yhteydessä, ei vaikuta tähän arviointiin. Virkamiehen ei odoteta noudattavan lojaalisuus- ja yhteistyövelvollisuutta ainoastaan suorittaessaan hänelle uskottuja erityisiä tehtäviä, vaan myöskin kaikissa virkamiehen ja toimielimen välisissä suhteissa. Henkilöstösääntöjen mukaisesti perustettua elintä koskeva vaalikampanja kuuluu virkamiehen ja toimielimen välisiin suhteisiin, eikä henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua velvollisuutta voida jättää ottamatta huomioon tässä tilanteessa (98–100 kohta).

Viittaukset: em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 72 kohta.

Mitä tulee virkamiehen oikeuteen ilmaista vapaasti mielipiteensä, on ainoastaan huomautettava, että tämän oikeuden perusteella ei missään tapauksessa voida esittää herjaavia tai kunniaa loukkaavia väitteitä (101 kohta).

Vastaaja on voinut perustellusti katsoa, että kahden kirjoituksen levittämällä rikotaan henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäistä kohtaa. Tästä syystä tämä väite on hylättävä (102 ja 103 kohta).

Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja asianmukaisten perustelujen puuttumista koskeva peruste

– Perusteen ulottuvuus

Sen jälkeen kun virkamiehen syyksi luettavat seikat on näytetty toteen, nimittävän viranomaisen tehtävänä on valita sopiva seuraamus, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi kumota nimittävän viranomaisen valitsemaa kurinpitoseuraamusta ainakaan siinä tapauksessa, että määrätty seuraamus ei ole suhteeton virkamiehen syyksi luettuihin seikkoihin nähden (106 kohta).

Viittaukset: asia 13/69, Van Eick v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 4.2.1970 (Kok. 1970, s. 3, 24 ja 25 kohta); asia 46/72, De Greef v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 30.5.1973 (Kok. 1973, s. 543, 44–46 kohta); asia 228/83, F v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 29.1.1985 (Kok. 1985, s. 275, 34 kohta); yhdistetyt asiat 175/86 ja 209/86, M v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuin 19.4.1988 (Kok. 1988, s. 1891, 9 kohta); em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 83 kohta.

Nimittävän viranomaisen on seuraamusta määrittäessään arvoitava kaikkia konkreettisia tosiseikkoja ja jokaiselle yksittäistapaukselle ominaisia olosuhteita, sillä henkilöstösääntöjen 86–89 artiklassa ei säädetä virkamiesten erilaisten laiminlyöntien välisistä yhteyksistä, eikä niissä täsmennetä, missä määrin raskauttavat tai lieventävät seikat vaikuttavat seuraamuksen määräämiseen. Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tutkittava vain se, onko nimittävä viranomainen harkinnut raskauttavia ja lieventäviä seikkoja tasasuhteisesti; on tarkennettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tätä tutkiessaan voi asettua nimittävän viranomaisen asemaan tämän tältä osin tekemien arvoarvostelmien osalta.

Viittaukset: asia 403/85, F v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 5.2.1987 (Kok. 1987, s. 645, 26 kohta); em. asia Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomion 83 kohta.

– Ensimmäinen raskauttava seikka

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi hyväksyä kantajan esittämää ensimmäistä perustelua, jonka mukaan tämä ei ollut harkinnut ja punninnut käyttämiään sanontoja psyykkisten vaikeuksiensa vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan useita kuukausia kyseisten asiakirjojen laatimisen jälkeen esittämät huomautukset ovat vain vahvistaneet sitä nimittävän viranomaisen käsitystä, jonka mukaan käytetyt sanonnat olivat harkittuja ja punnittuja (116 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään voi hyväksyä kantajan esittämää toista perustelua, jonka mukaan vaalikampanjan aikana esitetään seikkoja, joille on ominaista tietty liioitteleva kielenkäyttö. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut (ks. 67 kohta), että kyseisissä asiakirjoissa oli herjauksia ja kunnianloukkauksia ja että mikään ei edes vaalikampanjan yhteydessä oikeuta käyttämään tämäntyyppistä kieltä. Toiseksi on erityisen painokkaasti korostettava, että kantajan riidanalaisissa lehtisissä esittämät herjaavat ja kunniaa loukkaavat väitteet koskevat lähes yksinomaan sitä tapaa, jolla tilintarkastustuomioistuin täyttää yhteisön toimielinten tilien valvontaa koskevan tehtävänsä ja että tämä tehtävä, joka on määritelty EY:n perustamissopimuksen 188 a ja 188 c artiklassa, ja henkilöstökomitean – johon kantaja toivoi tulevansa valituksi – käyttämä toimivalta eivät ole missään yhteydessä toisiinsa. Itse asiassa henkilöstökomitean toimivaltaan sellaisena, kuin se on määriteltyinä henkilöstösääntöjen 9 artiklassa, kuuluvat yksinomaan toimielimen sisäiset toiminnot ja osallistuminen henkilöstöhallintoon. Sen elimen tehtävien, johon kantaja toivoi tulevansa valituksi, ja kantajan kirjoitusten välillä ei siis ollut mitään yhteyttä. Tästä seuraa, että näissä lehtisissä olleita väitteitä ei voida pitää perusteltuina sen vuoksi, että ne esitettiin vaalien yhteydessä, ottaen huomioon sen, ettei niillä ollut minkäänlaista yhteyttä sen elimen toimintaan, johon kantaja toivoi tulevansa valituksi (117 kohta).

Lisäksi on korostettava, että kurinpitolautakunnan 10.7.1992 antamassa lausunnossa pidettiin raskauttavana seikkana sitä, että herjaukset ja kunnianloukkaukset oli esitetty kirjallisesti. Tämän vuoksi kantajan esittämä väite on hylättävä (118 ja 119 kohta).

– Toinen raskauttava seikka

Kantajan esittämä perustelu ei pidä paikkaansa. Itse asiassa on katsottu (ks. 81 kohta), että näiden lehtisten levittäminen sekä toimielimen sisällä että sen ulkopuolella on näytetty toteen ja että kantaja on itsekkin myöntänyt, että näiden kirjoitusten levittäminen toimielimen ravintolaan ja kahvilaan saattoi ne tilintarkastustuomioistuimen ulkopuolisten henkilöiden saataville, ja että hän oli lähettänyt niistä jäljennöksiä toimielimen ulkopuolisille henkilöille. Lisäksi kurinpitolautakunnan 10.7.1992 antamassa lausunnossa pidettiin raskauttavana seikkana sitä, että kyseisiä asiakirjoja levitettiin tilintarkastustuomioistuimen ravintolassa ja kahvilassa silloin kun toimielimen ulkopuolisia henkilöitä oli läsnä. Tämän vuoksi tämä väite on hylättävä (123 – 125 kohta).

– Kolmas raskauttava seikka

Nyt tutkittavana olevalla raskauttavalla seikalla ei tarkoiteta sitä, että kantaja on käyttänyt sopimattomia menettelytapoja, vaan sillä tarkoitetaan sitä, että hän on uudelleen toiminut tavoilla, joiden perusteella hänelle jo aikaisemmin oli määrätty kurinpitoseuraamuksia. Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että syyksi luettujen seikkojen vakavuudesta huolimatta viranomaisella on oikeus määrätä vain lievä seuraamus ottaen huomioon syyksi luettuihin seikkoihin liittymättömiä olosuhteita, kuten sen, ettei kurinpitoseuraamuksia ole aikaisemmin määrätty, vastaavasti tämän oikeuskäytännön perusteella nimittävä viranomainen voi ottaa raskauttavana seikkana huomioon aikaisemman kurinpitorangaistuksen (128 kohta).

Viittaukset: yhdistetyt asiat 27/64 ja 30/64, Fonzi v. Euratomin komissio, yhteisöjen tuomioistuin 8.7.1965 (Kok. 1965, ss. 615, 639).

Asiakirjoista käy ilmi, että kantajalle oli jo määrätty kaksi kurinpitoseuraamusta nyt esillä olevassa asiassa kysymyksessä oleviin seikkoihin verrattavissa olevien seikkojen perusteella, nimittäin sellaisen kirjoituksen vuoksi, jolla loukattiin erästä esimiestä ja sellaisten kirjoitusten vuoksi, joiden sisällön oli katsottu herjaavan tilintarkastustuomioistuinta, sen jäseniä ja työntekijöitä sekä loukkaavan näiden kunniaa. Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen tätä viimeksi mainittua päätöstä vastaan, ja tämän kanteen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti edellä mainitussa asiassa Williams vastaan tilintarkastustuomioistuin 26.11.1991 antamallaan tuomiolla kokonaisuudessaan kantajalle määrätyn seuraamuksen. Se, että nyt esillä olevan riita-asian perustana olevat seikat liittyvät vaalikampanjaan, kun taas aikaisemmissa kurinpitomenettelyissä kantajan syyksi luetut seikat liittyivät toisenlaiseen asiayhteyteen, ei vaikuta nimittävän viranomaisen kantajan toistuvasta menettelystä tekemän arvioinnin pätevyyyteen. Lisäksi niiden kirjoitusten, jotka olivat edellä mainitussa asiassa Williams vastaan tilintarkastustuomioistuin 26.11.1991 annetun tuomion kohteena olleen kurinpitoseuraamuksen perustana, ja niiden lehtisten, joiden vuoksi kantaja määrättiin pantavaksi viralta, on todettu herjanneen tilintarkastustuomioistuimen jäseniä ja loukanneen näiden kunniaa (129–131 kohta).

Lopuksi on korostettava, että kurinpitolautakunnan 10.7.1992 antamassa lausunnossa pidettiin raskauttavana seikkana sitä, että epäkohteliaiden, parhaavien tai kunniaa loukkaavien kirjoitusten perusteella oli aikaisemmin määrätty kurinpitoseuraamuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo siis, että vastaajalla oli valtuus ottaa raskauttavana seikkana huomioon se, että kantajalle oli jo määrätty kaksi kurinpitoseuraamusta nyt esillä olevassa asiassa kysymyksessä oleviin seikkoihin verrattavissa olevien seikkojen perusteella. Tämän vuoksi kantajan väite on hylättävä (132–134 kohta).

Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei minkään seikan perusteella voida katsoa, että määrätty seuraamus olisi suhteeton, kun sitä verrataan syyksi luettuun käyttäytymiseen ja nimittävän viranomaisen perustellusti huomioon ottamiin raskauttaviin seikkoihin. Tästä seuraa

myös, että riidanalainen päätös oli asianmukaisesti perusteltu, koska siinä oli selkeästi täsmennetty kantajan syyksi luetut tosiseikat ja ne nimittävän viranomaisen tekemään arviointiin liittyvät seikat, joiden perusteella se oli määrännyt seuraamukseksi viraltapanon. Tästä syystä väite on hylättävä ja kumoamisvaatimus on hylättävä perusteettomana (135–138 kohta).

Muut vaatimukset

Sen vaatimuksen osalta, jonka mukaan kantajalle on palautettava kaikki virkaan liittyvät oikeudet, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin ei voi esittää kehotuksia yhteisön toimielimelle loukkaamatta hallintoviranomaisen etuoikeuksia. Tämä vaatimus on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta (139 kohta).

Viittaukset: asia T-15/91, Bollendorff v. parlamentti, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 10.4.1992 (Kok. 1992, s. II-1679, 57 kohta).

Koska kumoamisvaatimus on perusteeton, ne muut vaatimukset, jotka esitettiin sen varalta, että viraltapanoa koskeva päätös kumottaisiin, ovat menettäneet merkityksensä. Tämän vuoksi kanne on hylättävä kokonaisuudessaan (140 ja 141 kohta).

Ratkaisu:

Kanne hylätään.